

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Mézesmadzag.

Pécs, 1899. augusztus 22.

Huzogatják megint azt a bizonyos mézesmadzagot, a melyről a tapasztalás azt bizonyítja, hogy érte a magyar az ingét is odaadja. A félhivatalos színezetű „Keleti Értesítő” pár nap előtt nagy fontoskodással adta hírül, hogy irányadó helyen komolyan foglalkoznak azzal a tervvel, miszerint a dualizmust és Magyarország közjogi helyzetét a közös hadseregben külsőleg is érvényre juttassák. A zászlókon, sisakokon, deréköveken, kardbojtokon, épületeken, szóval *mindenütt, hol eddig csak az osztrák császári címer volt, ezentúl a magyar címer is ott lesz.* Ez irányban már folyik a tanácskozás, a melynek eredményéről valószínűleg még az ideai delegációnak jelentést fog tenni a közös hadügyminiszter.

Vajjon mi okozhatta azt, hogy azok a bizonyos „irányadó körök” harminc évi vakság után egyszerre világosan látók lettek s észrevették, hogy az osztrák és magyar birodalom közös hadseregében a magyar királyi címernek éppen olyan jogosultsága van, mint az osztrák császári sasnak, amely ott eddig egyedül dominálta a helyzetet?

Aki ismeri a közös hadsereg intéző köreinek rokonszenvét a magyar államesszme iránt, az tisztában lesz vele, hogy a magyar állameszme külső kifejezésre

juttatása a hadseregben az ő részükről nem a törvény helyes intenciójának fölismeréséből származik. A törvény elismerésének azoknál az uraknál rendszerint nagy ára szokott lenni s már magának az eszmének a fölvetése igazolja, hogy a hadsereg intézői újabb hatalmas érvágásra készülnek a polgarok zsebei ellen. Narkotizálják hát őket holmi „nemzeti vívmányokkal”, hogy a műtét fájdalmát ne érezzék nagyon.

Hivatalosan jelentették be már eddig is, hogy a közös hadügyminiszter követelése új ágyuk és a tiszti fizetések emelése révén a megszokott rendes emelkedést jóval meghaladó mértékben fogják fölragtatni a hadügyi költségvetés végösszegét. De hát ezek már régi követelése a hadügyminiszter uraknak, akik megszokták, hogy pár évi ellenzés után legtúlzottabb követeléseiket is megszavazza a jámbor delegáció; ez tehát magában véve még nem indithatta az irányadó köröket a Keleti Értesítő által említett eszme fölvetésére. Valami különös, eddig még nem hangoztatott költséges hadseregfejlesztési terven törhetik a fejüket.

És az ilyesmiben járatos publikum kíváncsiságát nem is feszítették valami tulságosan sokáig kintpadra, mert a Keleti Értesítő „nemzeti vívmányának” közzététele után két napra már megjelent a „Neue Armee Zeitung” hasábjain a „ballon d'essay”, amely körülbelül tájékoztatja az

adófizető polgárokat, hogy az új ágyuk és fizetésemelésen kívül mi is lenne az ára a magyar címer használatának a közös hadseregben.

A nevezett katonai lapban ugyanis egy állítólag elismert szaktekintély azt bizonyítja, hogy *a monarchia lovasságát föltétlenül és sürgősen szaporítani kell*, ha a hadsereget meg akarjuk menteni az első adott esetben a katasztrófától. A lovasság szaporítása, még pedig *legalább 30 századdal, vagyis öt új ezreddel*, lenne tehát az ára a magyar államiság vívmányának s miután mindenki tudja, hogy éppen a lovasság a legköltségesebb része a hadseregnek, hát elképzelhetjük, hogy ez nem is lenne valami csekélyke ár.

De hát itt nem fog használni semmi-féle szükkeblű cibil okoskodás, mert a katonai szaktekintély kézzelfoghatólag bebizonyítja, hogy ennek meg kell történnie, különben katasztrófa éri a hadsereget. A bizonyítékokat első sorban a statisztika szolgáltatja. Fölhossa a katonai szaktekintély, hogy a közös hadseregnek 1878-ban volt 360 zászlóalj gyalogsága, 1200 ágyuja és 246 század lovassága, amely létszám 1898-ban 466 zászlóalj gyalogságra, 2000 ágyura és 252 század lovasságra szaporodott.

A mig tehát husz év alatt a gyalogság 106 zászlóaljjal, a tüzérség 800 ágyúval szaporodott, addig a lovasság csak hat századnyi szaporodást mutat. Ez az arány-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Pusztán.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Itt vagyok hát újra. Mint a kalitkából szabadult rab madár, úgy örül a lelkem ennek a pusztai csendnek, ennek az új életnek.

Távol a nagy város nyüzsgő, fullasztó levegőjü életétől, a kábitó zajtól, itt a pusztai imádkozó, áhitatos csendjében úgy megtisztul a lelkem, szinte gyermek leszek újra. Fialatos, bohó vágyak kelnek a szivemben s szinte gyermeknek érzem magam, ki gondtalan fölkergeti a himes pillangókat.

Boldog idő, gondtalan gyermekkor! Ugy megfájdul a szivem, a mikor úgy vissza-vissza kívánom azt az elmúlt, rózsás időt.

Valami csendes megnyugvás fogja el a lelkem, hogy most újra gyermek lehetek. Ugy örül a szivem, hogy itt élhetek ebben a kicsi fehér, tornácos házban, melynek ablaka odanéz az illatos rétre.

És mikor úgy reggel felébredek, nem fog el az az unott fásultság, mint ott a nagy városban.

Vigan sietek ki, hogy köszöntsem a kelő napot. Odasietek a tarka virágu rétre, a harmatos fűbe.

Itt érzem magamat boldognak. Hallga-

tom a pacsirta reggeli danáját s az aratóknak messziről idehalló énekét.

Össze bolyongom a határt. Szedek virágot is. Szép kék buzavirágot, haragos piros pitypalaty virágot, fehér margitvirágot. Aztán letelepszem oda a parti füzes alá s csokrot kötök.

Minden szál virágnál ezer édes emlék kél életre lelkemben. A boldog gyermek gondtalan világa, az ifju sziv első, boldog szerelme. Mily édes még az emlékezés is itt a fűzfák alatt.

Valahol egy fülemile csattog. És én úgy elhallgatom szomorú danáját. Ki tudja, hova száll a lelkem? Valami édes melancholia vesz erőt rajtam s szinte neki teledkezem a kis szürke dalnok gyönyörűségei danájának.

Aztán tovább megyek. Tul a csobogó patakon a perjámosi dűlőben aratnak. Vidám nótázás hallik ide hozzám. Ugy el tudom nézni ezt a mi népünket, a mint így vidám, szomorú dallal ajkán aratja az Isten áldását.

Látom, mint enyeleg a legény a leánnyal, mint váltanak egy-egy csókot lopva titokban. Valami csendes irigység szállja meg a lelkem. Irigylem ennek az egyszerű népnek a csendes boldogságát. Nekik nincsenek vágyaik, nincsenek magasra törő, elérhetetlen ábrándjaik. Élnek a maguk egyszerűségében vidáman, egymást szeretve.

Az Isten szabad természete a szentegyházuk, ott esküsznek szerelmet egymásnak.

Nem ismerik a mi nyomoruságainkat, nem tudják, mi az, élni örökös forrongásban, lázban, gyötrődésben.

És amint látom azt a piros pozsgás, életerős paraszt leányt, amint vidáman, kacagva enyeleg a legénynyel, valami sejtélem-szerű vágyakozás fogja el a lelkem. Ugy sóvárgok egy kevés tiszta, igaz szeretet után.

Nálunk, ott a nagy városban ezt sem ismerik. Ott még a szeretet is mesterkél, — üzletszerű. Pénzért adják, pénzért veszik. És ez a gondolat úgy fáj a lelkemnek.

Talán egy tünező, fájó emlék kél föl emlékemben. Mintha egy szőke fürtű leánnyal álmodnám, ki ott él abban a nagy városban.

Ez az emlék tűz, hajt, kerget tovább, szabadulni szeretnék tőle. Félek tőle, mintha újra békóba verné lelkemet. Pedig most szabad akarok lenni.

Megyek, sietek az erdőnek. Itt vagyok csak boldog igazán. Leheveredem, beletemetkezem a harmatos fűbe. Hallgatom az erdő sejtelmes zúgását, — csak úgy, mint azelőtt régen, gyermekkoromban, mikor elfáradva, kipirulva itt kerestem s találtam pihenőt.

Valahol a kakuk madár kakukol. Csak úgy, mint régen. És én megkérdem tőle hány évig élek? Itt mindent szabad. Nem lát senki, nem nevet ki senki.

Ha megéhezem, hát szedek számócát, vadkörtét. Jó ez nagyon. Gyermek koromban nagyon szerettem. Aztán neki térdelek az erdei

talanság a katonai lap cikke szerint nagy veszedelmet rejt méhében, mert mozgósítás esetén még szembeszökőbbé válik, miután a gyalogság a katonailag képzett legénység tömegében kimeríthetetlen tartalék-forrással rendelkezik, a lovasság ellenben harcra alkalmas tartaléokra alig számíthat.

Hát ez mind igen szép lenne, ha a cikkező szaktekintély el nem követte volna azt a baklövést, hogy összehasonlítással közli a német hadsereg szaporodási statisztikáját is, ami az ő okoskodását a szaporodás aránytalanságairól teljesen tönkreteszi. A német hadsereg ugyanis a cikkező adatai szerint 1870-ben 422 zászlóalj gyalogság, 1512 ágyu és 366 század lovasság volt. Ez a létszám 1898-ban 624 zászlóalj gyalogságra, 3000 ágyura és 378 század lovasságra emelkedett. A szaporodási arány tehát ugyanaz, mint nálunk, mert míg a gyalogság ott 202 zászlóaljjal, a tüzérség 1488 ágyuval szaporodott, addig a lovasság állománya mindössze tizenkét századdal emelkedett.

Ha tehát a német hadsereget nem fenyegeti katasztrófa a gyalogság és tüzérség aránytalan szaporodása miatt, akkor ugyan mért félti a szaktekintély a mi hadseregünket katasztrófától ugyanilyen fejlődési processzus miatt?

Persze azt elhallgatja a tekintélyes író, hogy ennek a jelenségnek a háboru technikájában rejelő oka van. A mai hadviselés kiválóan a gyalogság és tüzérség működésére van fektetve; a lovasságnak nem föladata többé, hogy nagy tömegeivel döntse el nyílt csaták sorsát, főcélját ma már inkább a földterítő szolgálat képezi, ami inkább kisebb csapatokban keresztülvendő előőrsi csatározást igényel.

A mikor tehát a fegyverkező hatalmak sokkal kisebb mértékben szaporítják lovasságukat, mint a gyalogságot és a

pataknak s úgy a tenyeremmel meritek hűs csobogó vizéből.

Nem kérek senkitől semmit. Itt mindent ingyen adnak. Ez az igazi boldogság. A ki ezt megérti, csak az tudja igazán megbecsülni.

Ujra tovább megyek. Valahol a fák közül egy fehérre meszelt ház tűnik elém. Megállok egy pillanatra. Emlékezem, újra kicsi fekete szemű leányt látok, az erdészék leányát.

Hányszor jártuk be együtt az erdőt kéz a kézben. Akkor még nem ismertem a szerelmet, de azért mégis élt a lelkemben valami ismeretlen, kéjes boldogság, mikor e leánnyal lehettem. Szinte érezni vélem azt a boldogságot, mikor erőször loptam csókot meleg piros ajkáról.

Vajjon mi lett belőle azóta?

Szinte félve megyek az erdészlak felé. Már messziről hallom a leány danáját. Csengő ezüstös hangja mint hívogató, imára szóló hangrang csengése tartja fogva a lelkem.

Mikor észrevett, elhallgatott. Már nem fut elém, mint akkor régen. Ott vár meg a kapunál s mikor odaérek, pirulva szól hozzám.

— Hát maga is ide talált végre?

Valami végtelen szomorúság van a hangjában. Pedig mosolyog is hozzá s én mégis kiérezem belőle a keserű szemrehányást. Megéredem.

Ki tudja, tán jobb is lett volna, ha soha el nem hagyom ezt a helyet, a vadvirágos rétet, a kakukmadaras erdőt. Itt tán megtaláltam volna, a mit ott a nagy városba hiába kerestem.

De hát ilyen az ember. Vágyai üzik, kergetik előre. S a nagy sietségben nem veszi

tüzérséget, akkor nem veszélyes aránytalanságot idéznek elő a haderő kiegészítő részei között, hanem ellenkezőleg a modern hadviselés követelményeinek megfelelő helyes arányt létesítik.

Ne fájjon tehát a feje az Armeé Zeitung szaktekintélyének ez aránytalanság miatt; ha katasztrófa éri a hadsereget, annak oka nem a lovasság elégtelen volta, hanem legfőleg az irányadó körök vas-kalapossága, az a híres copf lesz, amely az általános védkötelezettség idejében is a zsoldos seregek szellemét szeretné uralkodóvá tenni a néphadseregben.

Azt a harminc századnyi szaporítást a lovasságnál bátran megtagadhatja az adófizető cibil népség, mert az nem lenne egyéb paradénál; ennek a paradénak pedig sokkal nagyobb lenne az ára, hogysem az fölérne azzal a vívmánnyal, hogy a magyar címet is odavarrják a fekete-sárga zászlóra, csákóra és kardbojtra. Azokon a színeken ugysem nagy örömről telnék látni a magyar címet, a melynek csak a magyar hármasszín szolgálhat méltó keretével.

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 22.

A Mailáth-utca.

Meglehetős nyugodt kedélyhangulatban ültem ma a Pannónia kávéház csinos kert-helyiségében. A helyiség hűvös ájéréjében csak a kávéedények, kanalak, tálcák csörgése, s a kaláberezők diadal kurjantásai voltak hallhatók:

— Kontra!

— Rekontra mit szósz!

— Rekontra im mögen erein!

Amint e keleti népek ajkairól elhangzó jelígeket hallgatom, — mellém telepszik egy uriember.

— Servus Achilles!

— Hohó! Szervusz Samu! Mikor jöttél? hogy vagy?

— No, no, — csak lassan; először hadd

észre az ut mentén nyíló virágot — vagy ha látta is — nem ér rá, hogy leszakítsa, meglopja illatát.

És csak néztem ezt a szép leányt, ezt, az üde erdei bimbót, kinek a tekintetében több őszinteség van, mint a mi leányaink egész életében.

Előkerül aztán az öreg erdész is. Örömmel, nagy hangon üdvözl. Leülünk s folyik aztán a beszéd régmúlt időknek tovatűnt örömeiről.

Egyszerű, őszinte minden szava, mint minden itt a pusztán. Ugy szerettem volna odamondani nekik, hogy én is itt maradok, itt élek majd köztük.

De harangszó hallik ide a távolból. Alkonyodik. Mennem kell tovább. Valami úgy összeszorítja a szívem erre a gondolatra. Csak az jár az eszemben, hogy nemsokára újra el kell hagynom a pusztát minden örömeivel együtt, hogy tovább huzzam az igát, a mely »urrá« tesz.

Én csak megyek. Elhagyom az erdőt, végig megyek a vadvirágos réten.

És a hogy betérek a mi kicsi fehér tornácós házukba, a lelkem még mindig ott bolyong az erdő fái között s szinte hallom a kakukmadár kakukoló szavát.

S újra elfog valami erős, név nélküli vágyódás. Csak azt érzem csak azt tudom, hogy itt volnék én igazán boldog — itt a természet szentegyházában, hol minden szeretetről beszél . . . hol nem hazudik senki . . . semmi . . .

Deér.

fujjam ki magamat, másodszor hadd igyam meg a kávémat, harmadszor meg — várjad sorát.

Nyájas olvasóm, tehát várjunk, míg Fabinckéssy Samu barátom kifújja magát, meg — míg a piccolóját megissza. Addig azonban, bemutatom önöknek Samu barátomat.

Samu, kinek teljes címe: alsólucernási Fabinckéssy Samuel, a »Lasz mach gehn« életbiztosítási társulat főfelügyelője — igen csinos vörös haju és zöld szemű uriember. Meglehetősen mozgalmás, hogy ne mondjam viharos multja volt már, míg nem említett biztosító intézet által nyújtott nyugalmas élet-öbölbe nem evezett.

Samu barátom már volt művész is. T. i. volt neki egy kerge kedvű stíglie madara, mely a vásárosoknak egy kis vederből planétákat huzigált ki. De ez az életpálya nem tetszett Samunak — abba hagyta. Gondolt egyet és megtakarított pénzével lekvár export üzletet alapított. A lekvárnak hamarosan talált is piarcot; Konstantinápolyba küldött vagy husz hordó szilvalekvárt. Merész vállalat volt, de beütött. A lekvárt a felesége vitte Stambulba, hol szerencsésen el is adta . . . de egy kis hiba történt; az asszony nem tért vissza többé. Csupán egy anzichtskártyán tudatta Samuval, hogy a lekvár az ő szívével együtt, kampec. Egy kövér török báboslegénnyel állott össze ő nagysága, s most boldogan térítetik egymást a saját vallásukra.

Samu csak ennyit mondott:

Multadban nincs öröm,

Jövődben nincs remény! —

Volt aztán Samu hivatásos tűzoltó Budapestben. De egy pakli svéd gyufa — gyakorlat közben meggyulladt a zubbonya zsebében — — — ezért rögtön elesapták.

Aztán a Reeh boltban három évig mint mákdaráló volt alkalmazásban, míg észre nem vette, hogy a darálástól 30 centimeterrel hosszabb lett a jobb karja — azt is abban hagyta.

Fogta magát és Grünachter Adolf szolvai szóda gyarostól megvette a gyárát. Tizenégy nap mulva már visszaérkezett.

— Nem ment az üzleted?

— Nem.

— Hát miért nem? Nem isznak ott szódavizet?

— Nem isznak; hát' szen nem bolondultak meg, mikor jó savanyuvizük van, a miért nem kell fizetniök — a szódaért pedig üvegenként elkértem 1 krajcárt.

Mondom nagyon szerencsétlen fráter volt ez a Samu barátunk; — most azonban fölmászott az ugorkafára, — most jól folynak dolgai.

— No most kedves Achilles barátom már beszéllek. Samunak irtózatoss vastag havanna lógott a szájában.

— Nincs jó kedvem édesem, mivel szörnyű tapasztalatokat kelle tennem.

— ???

— Igen. Lásd a multkor már megígérték néhányan, hogy biztosítást kötnek velem, — felkeresem őket, — barátom egy házban huszonkét lakó — s a legnagyobb kétségbeesésben találtam őket.

— Milyen utcában vannak ezek te!

— A Mailáth-utcában.

— Halt! hisz én is ott lakom.

— Nos igen. Hát én a Ritter bácsi házában kezdtem, aztán a Ritzl asztalos házában végeztem. Mindenütt haragos arcokat vagy siró szemeket találtam. Kérdeztem az okát . . . nem kaptam felvilágosítást . . . talán te megmagyarázhatnád . . .

— Ah! hát az nagyon egyszerű, elmondom. A város tanácsa, illetve a rendőrkapitányság települési engedélyt adott azoknak a kávéosoknak, kiknek a zsidó templom melletti utcából ki kell menniök ez év végén, s kik a kávé kivül még hust is mérnek.

— Ah úgy? már kezdem érteni.

— Most már édes Samu barátom —

ezek a lakók, kiknek kamasa fiaik, vagy serdülő leányaik vannak, nyakra före felmondtak — s innét a harag.

— Nos? te is felmondta?

— Én? én bizony még nem; hisz nekem nincs családom, bánom is én... akárki jó is az utcába.

— No, no, meggondoltad-e, hogy azok a kávéosok, illetve legényeik milyen orgiákat, bachanaliákat fognak rendezni, — és talán épen akkor, midőn te nyugodtan dolgozni akarnál.

— Az ám, arra nem gondoltam.

— Látod Achilles, hogy arra nem gondoltál, az nem valami nagy csuda, — mert végre is te nem vagy városi tanács, — hanem hogy a városi tanács, vagy a rendőrkapitányság nem gondolt arra, hogy az elhalt dicső emlékü Mailáth nevét a sárba rántották akkor, midőn a kávéosoknak megadta a Mailáth utcába való települést — az csuda.

Hogy azonban a tanács egyik tagjának nem jutott eszébe egy más expediens, hogy például kijelölnek egy még meg nem épített utcát, — és annak a megépítését róttá volna azokra a kávéosokra, kiknek hajléktalansága jövő év elején nyilvánvaló — — az már több a csudánál.

Különben annyit mondhatok neked kedves Achilles barátom, hogy mind bolond, aki halhatatlan akar lenni; — mert látod, hogy ha egy nemes tanács elhatározza, hogy például egy utcát a nevedre keresztelnek, — néhány év múlva azzal tisztelnek meg, hogy ugyan abba az utcába cédákat telepítenek. Neked aztán egyéb szatisfaktiót nem hagynak mint azt, hogy a családi sirboltodban reggeltől estéig háromszázszor megfordulhatsz a tengelyed körül.

Samu nagyon belebeszélte magát a nemes haragba.

— Hej Samu! ne beszéljünk erről többé, — jer, menjünk ki Rácvárosba az Izidor gyerekekhez. Ott van jó siller bor, — parasztnak öltözött jó nótás cigány — — oda menjünk.

Meg is tettük. Háborgott még egy darabig Samu lelke, de végre, midőn az álmos szemü ég miriád bóbiskoló csillagaival betakart bennünket, s midőn már az édes mámor szállt lázasan lüktető szívünkbe, akkor már Samu a cigány mellé állt, Boros Jóska mellé és énekelte:

„De így van ez, s így volt minden dologban,
Így lesz mindig e szörnyű föld felett;
Égő szívünk örökké másért dobban,
S a kedves, oh az ismét mást szeret;
S e vad hajszának vége nem leszen,
Mignem magába zár a... sirverem.“

Aztán kifizettettem vele a számlát, amit ő zokogva végezett; aztán segítettünk egymásnak a kocsiba szállásnál; ha ő engem az egyik oldalon besegített, akkor én a másik oldalánál kiestem. Szóval nagyszerűen mulattunk.

Difteritisz Achillesz.

Napirend 1899. augusztus 23-án.

Naptár: szerda, aug. 23. — Róm. kath.: Fülöp. — Prot.: Farkas. — Görög-kel.: (aug. 11.) Euplusz. — Zsidó: Elul 17. — Nap két 5 óra 7 perckor; nyugszik 6 óra 56 perckor. — Hold két 8 óra 1 perckor este; nyugszik 8 óra 27 perckor reggel. A nap a Szűz jegybe lép 10 óra 57 perckor délelőtt.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Höemelkedés, jelentékeny csapadék nélkül.

A megyei gazdasági egyesület választmányi ülése délután 4 órakor a vármegyeházán.

— (Bucsu-ünnepély.) A Pécsbudaikülvárosi kath. kör. Valpóra áthelyezett egyházi elnöke s alapítója, Heckenberger Konrád káplán tiszteletére bucsuünnepélyt rendezett. Diszközgyűlés volt, melynek egyetlen tárgyat a távozó elnök ünneplése képezte, kit a

kör, hogy ezután is hozzá legyen fűzve: örökös dísztagul választott. Egy 12 tagú küldöttség hívta meg az ünnepeltet a gyűlésbe, kit megjelenésekor hatalmas éljenzés fogadott. Erre dr. Darányi Ferenc világi elnök üdvözlő beszédet intézett a szeretett távozóhoz, átnyújtva neki az összes tagok által aláírt emlékalbumot, melybe a kör felkérésére Végh Lajos irt hangulatos bucsuverset. Nyomban erre lehullott a lepel az ünnepeltnek igen jól sikerült arcképéről, melyet Németh Imre helybeli polg. isk. rajztanár készített. Heckenberger meghatottan köszönte meg a nem várt kitüntetést. Dr. Darányi zárszavai után a díszközgyűlés véget ért. Este 8 órakor a kör tágas udvarán társasvacsora volt, melyre a belvárosi kath. körből is sokan megjelentek. Az első főlköszöntőt dr. Darányi mondta Heckenbergerre, majd Virág Ferenc karkáplán, Erreth János, a kör világi díszelnöke s Károly Ignác apátplébános, egyházi díszelnök nagy tetszés közt emeltek poharat az ünnepeltre, mikre ő hosszabb beszédben felelt, szerényen elhárítva magáról a felhozott érdemeket. A hosszas éljenzés után Végh Lajos mondott még az ünnepeltre gyújtó hatású felköszöntőt, lelkes, szárnyaló beszédével magával ragadva az egész tarsaságot. Tíz óra körül táncra perdült a fiatalság és még éjjelkor is vigadott a sok bucsuzó kortag.

— (Pince-tűz.) Ma délelőtt tíz órakor a városházi harang kongatása és a robogó kocsikon tova száguldó tűzoltók harsány trombita hangja zavarta ki hétköznapi nyugalmából a várost. Pince-tűz volt, mely azonban igen könnyen végzetessé válhatott volna s hogy a tüzet rövid negyedóra alatt sikerült eloltani, az pusztán derék tűzoltóink valóban gyors és szakszerű működésének köszönhető. Eiser János pécsi kereskedőnek a Megye-utca sarkán levő saját házában pincéjében ütött ki a tűz, mely annál veszélyesebb volt, miután a tűz keletkezési helyétől nem messze borszeszes hordók vannak elhelyezve. A tüzet az okozta, hogy a pincében elhelyezett üres hordókat — dohosodás ellen — kénezték, miközben a hordóban égő kénrúd meggyújtotta az üres, de a benne volt spiritusztól impregnált faju hordót, mely csakhamar lángba borult, úgy, hogy a kéneztést teljesítő Kirchner János pincemunkás oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy eszméletlen állapotban kellett Virág-utca 6. szám alatti lakására szállítani, hol azonnal orvosi gyógykezelés alá vették. A tűzoltóság Oberhammer Antal rendőrkapitány, tűzoltó-főparancsnok vezénylete alatt vonult ki, míg a rendfentartásra Selényi Antal és Kovács Antal rendőrbiztosokkal a helyszínén termelt rendőrlégénység felügyelt. A tűz már féltizenegy órakor el volt oltva.

— (Kamarák kongresszusa.) A keresk. és iparkamarák országos kongresszusa holnap (szerdán) kezdődik Nagy-Váradon. A kongresszuson Záray Károly dr., a pécsi kereskedelmi és iparkamara titkára is részt vesz s napirendjén három ügy előadójaként fog szerepelni.

— (Választmányi ülés.) A baranyamegyei gazdasági egyesület — mint jeleztük is már — holnap (szerdán) délután 4 órakor a vármegyeháza közgyűlési nagytermében választmányi ülést tart. Az ülésen az egyesü-

letnek a szegedi országos mezőgazdasági kiállításban való részvételét fogják tárgyalni.

— (Hölgyek az állam szolgálatában.) Már több ízben megemlékeztünk arról, hogy a kereskedelemügyi miniszter rendeletet bocsájtott ki, mely szerint — tekintettel a tömegesen beérkező folyamodványokra s a létszámok túlhaladottságára — az egyes vasuti üzletvezetőségek a pénztárkezelő állások iránt beérkező folyamodványokat további miniszteri intézkedésig figyelmen kívül hagyják, illetve a folyamodókat kérelmeikkel ideiglenesen utasítsák el. Ehhez hasonló rendeletet bocsájtott ki — mint értesülünk — az igazságügyminiszter is. A bíróságok kiadói hivatalaiban — ugyanis — eddig mint díjnokokat és gépirókat, leányokat is alkalmaztak. Az igazságügyminiszter azonban most elrendelte, hogy a törvényszéki elnökök a már alkalmazásban levő leányoknak állásaikban való meghagyása mellett, jövőben sem díjnoki, sem gépirónói minőségben leányokat ne alkalmazzanak.

— (Hazatért városi gazdasz.) Bubregh Nándor városi gazdasági felügyelő, szabadságidejének letelte folytán holnap reggel érkezik haza, s csütörtökön már átveszi helyettese Dobszay István közgyámától, a gazdaszati ügyosztály vezetését.

— (A „Pécsi Műkedvelők Egyesülete“) 1899. szeptember 3-án (vasárnap) a „Petőfi“-hez címzett vendéglő kerthelyiségében (Malom-utca 13.) saját könyvtára javára ének-, szavalat- és műkedvelői előadással egybekötött kerti ünnepélyt rendez. Az ünnepély folyama alatt az egyesület postája működik, továbbá lesz konfetti, serpentin és virágkorzó. A zenét Korodi Károly kedvelt zenekara szolgáltatja. Az ünnepély kezdete d. u. 4 órakor. Belépti díj személyenkint 30 krajcár, egyleti tagoknak 20 krajcár. Jegyek előre Válthatók: Karl A. papirkereskedésében (Kossuth-utca.), Csapó István ur cukrászdájában (Király-utca), Fischer Ferenc ur papirkereskedésében és az egyleti tagoknál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg.

— (E. Kovács Gyuláné köszönete.) Közöltük azt a részvétiratot, melyet a városi Tanács a város nevében küldött a Petőfi sirjánál hirtelen elhunyt E. Kovács Gyula özvegyéhez. A nagy színész és jeles poéta özvegye ma meleghangú levelet küldött Majorossy Imre polgármesterhez, melyben köszöni Pécs város közönségének részvétét.

— (Éjfél-látogatás.) Weisz György, Blum Konrád és Müller Péter kalaznói lakosok éjnek idején akartak lopni. El is mentek Weisz János ottani gazda kertjébe, de a kövek csattogására figyelmessé lett a gazda, a ki mikor kiment, a gonosz suhancok kövekkel fogadták és pisztolydurranással elijesztették. Az éjfél-látogatókat feljelentették a bíróságnál.

— (Kedélyes család.) Schell Henrik a fiu, Schell Konrád az apa. A kis familia elég gyakran zavarja meg pátriájának, Varsád nyugalmát, rögtönözve hol verekedést, hol kölcsönös betörést, a melyben örökké a fiu a győztes. Az öreg nem kevesebb, mint tizenhat rendbeli súlyos testi sértésért és nyolc rendbeli

lopásért jelentette fel drága gyermekét a bíróságnál, ebben aztán mégis az öreg lesz a győztes.

— **(Hamisított gyűjtési engedély.)** Egy állítólag özv. *Fekete* Sándorné felsőreghi kereskedő azon ürügy alatt, hogy a folyó évi április 6-iki tűzvész alkalmával mindene elégett, hamisított könyöradomány gyűjtési engedéllyel könyöradományokat gyűjt. Az alsóthi főhercegi titkári hivatal az engedélyről kérdést intézett Tolnavármegyéhez, az ottani csendőrség pedig közölte is, az engedélyt, melyről aztán kisült, hogy teljesen hamisított. Az engedély alatt 1899. június 15-éről »Simontsits Béla alispán« neve és Tolnamegye pecsétje is első tekintetre hamisnak felismerhető. A hamisító kiléte iránt az alsóthi csendőrség megindította a nyomozást. A lépre került gyűjtő egy aláírási ívet is mutogatott, melyen több főúr neve is szerepelt 5—10 forintos adománnyal; valószínűleg ez is hamisított.

— **(Lóköltők garázdálkodása.)** Szalántán a napokban vakmerő betörést követtek el eddig még ismeretlen tettesek. Ugyanis *Orsolity* Fülöp udvarán az istállót feltörték s onnan egy lovat elhajtottak. Ez azonban nem volt nekik elég, mert *Bosnyák* Mátó istállójába is betörték s onnan lószerszámot loptak el. Így felszerszámolva a lovat, odább álltak s most keresik őket.

— **(Betörés.)** Boda községben *Bakó* János házába a napokban az ablakon át betörték s onnan félszáz forint értékű ruhaneműt elvittek. A káros csak mikor haza ért, akkor vette észre a betörést, melyet azután bejelentett a hatóságnál s most folyik a tettesek után a nyomozás.

— **(Szerencsétlenül járt kocsis.)** Tegnap este szerencsétlenül járt *Csap* István, egerághi illetőségű, tizennyolc éves kocsis, a ki *Vidákovits* István fuvarosnál van alkalmazva. Bányatelepről jött haza kocsijával, mely a gőzfűrészlől fahulladékokkal volt megrakva s tetején ült a kocsis. Mikor az Ágoston-utcából a Pucher-utcába befordult, nem kötött kereket s ennek következtében a kocsis felfordult s ő lebukott a lovak közé. A lovak azután összerugdosták a fejét és mellét, úgy, hogy aléltan vitték be a városi kórházba, hol most súlyosan sebesülve fekszik.

— **(Tiltakozás Hentzi ellen.)** Szigetvárott tiltakozó népgyűlést akarnak tartani a Hentzi-botrány ellen. Mint levelezőnk írja, *Olay* Lajos, a szigetvári kerület orsz. képviselője tegnap Szigetvárott időzött, hogy az előkészületeket a gyűlés egybehívására megtegye. A népgyűlést a jövő vasárnap, folyó hó 27-én tartják meg.

— **(Kerékpár és közszállítás.)** A kereskedelemügyi miniszter rendeletet intézett az egyes törvényhatóságokhoz és állam-építészeti hivatalokhoz, melyben elrendelte, hogy az állami és törvényhatósági utmestereket kerékpárral lássák el, részint mivel ezek kerékpáron gyorsabban végezhetik a szolgálatot, részint mert a kerékpáron való járás által jobban észreveszik az utak fogyatkozásait. Az utmesterek biciklijére nincs a költségvetésben alap, de a miniszter előlegezni fogja valamelyik alapból. — A kerékpár tehát halad, terjeszkedik a hivatalos körökben. Eddig a távirat-kihordók s a postások jártak bicikliu,

most az utmesterek, — talán nemsokára a főszolgabírák is biciklin fogják megtenni a hivatalos körutakat, hogy kevesebbapidijakat számíthassanak föl.

— **(A gyermek boszúja.)** Tóth József simontornyai lakos szőlőhegyén levő présháza a napokban leégett. A tűzrendőri vizsgálat megállapította, hogy a tüzet Csomor János ottani lakos, 11 éves Sándor nevű fia okozta — boszúból. A gyermeki léleknek ezen csodálatos elvetemültsége ugyanis kapcsolatban áll a bűnre oly korán hajlandóságot mutató gyermeknek egy korábbi tettével. A fiu egy alkalommal egy zsákot és egy korsót loptott Tóth Józseftől, a miért őt Tóth valamint a fiu atyja érzékenyen megfenyítette. Ezt boszulta meg tehát most a gonoszlelkű fiu. A kár 140 frtot tesz ki.

— **(Halálos baleset.)** Megrendítő szerencsétlenség történt Bar.-Baánban. *Pöppel* Gyula, 16 esztendősnapszamos, egy gazdasági udvarban a cséplőgép töltésénél segédkezett. Nagy buzgóságában meglepedkezett az óvatosságról s lába a gép kerekei közé került, mely azt tövénél kiszakította. A súlyosan megsérült fiut a mohácsi László kórházba szállították, a hol, miután amputálták, meghalt. A szerencsétlenül járt fiu szegény szüleinek egyedüli reménye volt.

— **(A Hymnusz és Gotterhalte.)** Szegzárdról írja levelezőnk, hogy az 52-ik gyalogezred egy hét óta a város környékén tartja ezredgyakorlatait s így a király születésnapját Szegzárdon ülte meg a katonaság is. A disz-mise alatt az ezred zenekara magyar egyházi énekeket játszott, végén pedig előadta a gyűlöletes Gotterhaltet. A közönség, a hadsereg tisztikara, nagyjócai Udvarnok Győző ezredes vezetése alatt és a tisztviselők még nem hagyták el a templomot, midőn teljes orgonás kísérettel *Éber* Sándor festő és kitűnő zenész rázendített nemzeti imánkra, a Hymnuszra, a mi rendkívüli hatást tett a hivekre, mivel ez csattanós felelet volt a Gotterhalterre, melynek hallatára a magyar embernek arcába szökik a vére.

— **(Mulatókra zuhant lámpa.)** Baranya-Szent-Lőrincen — mint ottani levelezőnk írja — majdnem végzetes szerencsétlenség történt. Nyári mulatságot rendezett az ifjuság, melyen ott volt az egész környék. Este lakomához ült a társaság és a korcsmáros az asztal fölé boruló nagy eperfára egy lógó petróleumlámpát akasztott. Vacsora közben azonban a nehéz lámpa alatt letörött az ág és a lámpa nagy csörömpöléssel épp az asztal közepére esett, a hol aztán felrobbant. A petroleum lángja meggyújtotta az asztalnál vacsorázó *Marossy* Kálmán és *Nagy* Ákos gazdatisztek ruháját, mire az egész társaság megrémülve menekült a szerencsétlenség színhelyéről. A szomszéd asztalnál ülő *Terge* Sándor ispán azonban megtartotta lélekjelenlétét s egy nagy szűrt borítva az égő emberekre, elfojtotta a lángok tovaterjedését. A két gazdatiszt csak könnyebb égési sebeket szenvedett.

— **(Szélhámos kórházi ápoló.)** *Nagy* József, a pécsi városi kórházban alkalmazott ápoló, ezelőtt mintegy héttel szabadságot kért magának, hogy rokonait meglátogathassa. A nyert szabadságot aztán arra használta fel, hogy a vidéken a kórházi ápol-

tak rokonait felkereste s azoktól a betegek számára egy-két forintot csalt ki. Így különösen Szigetvárott, Turbékban, Görcsönyben, Tormáson csapott be több családot, kiknek beteg hozzátartozóik a pécsi kórházban ápolatnak. Ma azután hazajött és el akarta foglalni ismét ápolói helyét; de a kórházi igazgatóság értesülvén üzelmeiről, feljelentette a rendőrségnek. A szélhámos ápolót a rendőrség letartóztatta s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Kaszások harca.)** Az Uj-sörgyár melletti réten kaszáltak ma délután *Juhász* Ferenc és *Varga* (Cifra) Sándor mezei munkások. A rendben való kaszálásnál *Varga* volt elől és utána haladt *Juhász*. Ez egyszer véletlenül nagyobbat lépett s kaszája majdnem megsebezte *Vargát*. *Varga* erre szóváltásba elegyedett vele és úgy felhevült, hogy a kaszával rátámadván, feléje zuhintott. A halálosnak szánt vágást kaszájával fogta fel *Juhász*, a kit azonban a jobb keze hüvelyk ujján és a kezefején mégis megsebezett *Varga* kaszája. A megsebesült embert bevitték a városi kórházba ápolás végett; *Varga* ellen pedig — ki alig pár napja véletlenségből a saját felesége lábát vágta meg súlyosan a kaszával — megindította a rendőrség a büntető eljárást.

— **(Templomavatás.)** Barcstelepen tegnap avatta föl az izraelita hitközség nagy közönség jelenlétében új — közel 40.000 frt költséggel épült — diszes templomát. Előbb a régi templomtól vettek bucsut, ahol dr. *Löwy* Ferenc nagyatádi lelkész mondott beszédet, majd hosszú menetben, melyben a községi és járási intelligencia és az egyesületek felekezeti különbség nélkül részt vettek, az új templomba vitték a templomi ereklyéket. Az új templomban dr. *Hercog* Manó kaposvári rabbi gyönyörű ünnepi szónoklatot tartott. Este fényes bankett volt, melyen többek között *Psik* Lajos országgyűlési képviselő is mondott pohárköszöntőt.

— **(A honvédtisztek nőszülete.)** A honvédelmi miniszter a következő körrendeletet intézte a katonai hatóságokhoz: »Utóbbi időben feltűnően sokszor fordultak elő esetek, hogy a honvédtörzsrörmesterek és az I. módzat szerint a nős altisztek nyomasztó anyagi viszonyaikra való hivatkozással, pénzsegély engedélyezését, — a II. módzat szerint nős altisztek pedig az I. módzat szerint nősültek viszonyába való áthelyezésüket kéretmezték, mely körülmény arra enged következtetni, hogy a nősülési engedélyek megadásánál a nősülési szabályzat idevágó határozványai nem tartattak szem előtt. A szolgálat, nemkülönben a nősülő altisztek érdekéből kifolyólag elrendelem, miszerint jövőben a nősülési engedélyek csak abban az esetben adassanak meg, midőn a szándékolt nősülése által az anyagi viszonyok lényeges javulása kétséget kizárólag biztosítottnak látszik.« Szóval a honvédtisztek csak akkor nősülhetnek, ha jó pártit csinálhatnak.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** A fekete, pécsi és egerszegi vízlecsapoló társulat jövő szeptember hó 11-én d. e. 11 órakor Pécsen a megyeház termében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgy: 1. A köröcsényei csatorna tisztogatására szükséges költségek megszavazása. 2. A számvizsgálókapidijának megállapítása.

— **(Megakadályozott párbaj.)** A kölesdi nagyvendéglő egyébként csendes helyiségei élénk sürgés-forgástól voltak hangosak a napokban. Párbajra készültek. A párbajozás századvégi krónikájának véres lapjai talán egygyel megszorodtak volna, ha éppen kellő pillanatban ott nem terem az akadály: a csendőr. *Megyery* Dezső gyönki kir. aljárásbíró és ifjú *Gross* József állottak egymással szemközt. Segédeként szerepeltek: Wittner Bertalan, *Gross* István, *Tóth* János és *Hesz* Lajos gyönki lakosok; párbajorvosok voltak dr. *Rothauser* Izidor és dr. *Gaal* Kálmán. Éppen az utolsó előkészületek megtételén fáradozott a diszes társaság, midőn váratlanul megjelent két csendőr. Három kardot, két élesre köszörült pengét találtak egy mellékszobában, melyeket a csendőrök bűnlekként lefoglaltak. Ezen tárgyakat a csendőrök a gyönki kir. járásbírósnak szolgáltaták ki és egyben megtették a feljelentést az egész társaság ellen. A párbajozni szándékozó urak aztán eredmény nélkül tértek vissza Gyönkre.

— **(Ellopott tölcser.)** Valóban furcsa s jellemző az, hogy az utóbbi időben igen gyakoriak a tolvajlások krónikájában oly esetek, melyekben a tettes értéktelen, némelykor csekély pénzzel becsületes uton megszerezhető dolgokat lop. Ilyen az az eset is, mely a napokban *Egerághon* történt, hol *Nagy* István ottani lakos nyitva találván szomszédja, *Varga* Ferenc boros pincéjét, abból egy tölcserét ellopott. A károsnak másnap reggel véletlenül szüksége lévén a tölcserre, észrevette a lopást

s panaszt emelt a községi előjárásnál. A megindított nyomozás csakhamar kiderítette a tettest *Nagy* István személyében, ki ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Szerencsétlenül járt fürdőzők.)** *Prinzhaus* Pál versendi, *Demhart* Mihály kátolyi és *Stálmán* Sándor dályoki születésű szolgálégények *Dályok* mögötti *Vir* nevű Dunába mentek fürödni. Fürdés közben ladikba ültek és csónakáztak. *Demhardt* azonban oly nagyon találta mozgatni a csónakot, hogy ez fölfordult s a három legény beleesett vízbe. *Stálmán*, a ki uszni tudott, kiuszott a partra, két társa azonban a vízbe fult.

— **(Tolvaj ácslegény.)** *Mardek* János bécsi illetőségű ácslegény, már huzamosabb ideig tartózkodik Magyarországon, hol nem tudván állandó alkalmazást kapni, vándorlása közben ide került *Baranyába*, a hol tegnap *Málom* községben belopódzott *Ivanovics* József ottani lakos udvarára s valószínűleg olcsón akart élelemhez jutni. Azonban az egyik cseléd észrevette az ott ólalkodó legényt, a ki erre futásnak eredt. Azonban csakhamar elcsipték s átadták a hatóság embereinek, kik vallatóra fogták a menekültet s ekkor kiderült a neve és foglalkozás nélküli volta. Miután nem lehetett a legényre rábizonyítani, hogy mi vitte őt *Ivanovics* József udvarára, csupán mint foglalkozás nélküli csavargót fogják hazájába toloncolni.

— **(Bírói tárgyalás a határon.)** Az egyik lotharingiai újság írja ezt a furcsa dolgot: Ma igen eredeti tárgyalásról referálhatunk, mely a határon, a *Blamont* francia

város felé vivő uton folyt le. *L. birónak* tolvajlasi ügyben egy meglopott francia zsandárt és ennek nejét mint tanut kellett kihallgatnia. A bíró el akarta kurtítani a sok irka-firkát, mely azáltal támadt volna, ha a károsult fél kihallgatását a külügyi hivatal közvetíti. Fogta magát és egy asztalt állítottatott föl a határon, olyformán, hogy ennek fele német, fele francia földön állt. A német részen helyet foglalt a bíró és jegyzője s előttük egy üveg víz állt a francia oldalnál a francia zsandár és annak felesége ült és jóízűen sörözött. A kihallgatás végeztével a német bíró és jegyzője kerékpárra ült és hazakarikázott, a francia házaspár pedig elballagott *Blamontba*.

— **(Párisi férfidivat.)** A divatkirályok száma nagyon meggyarapodott, úgy, hogy manapság *Párisban* nincs igazán irányadó divat. A csinos, izléses, meglepő, hatalmas jelzésére azonban találtak egy új szót, a mely vetélkedik az amerikai daintyvel. A sikket és utódait legutóbb az angol smart váltotta föl, de a hazafias párisiak végül francia szót találtak és ez a *chante claire*. A gall kakas jelisége a »je chante clair«. Az igazi *chante clair* viselete pedig ez idő szerint a keményített ing, széles vagy keskeny mellszegélylyel és természetesen tarka színben. Minél puhább az ing, annál keményebbnek kell lennie a gallérnak és kézelőnek; utóbbi vakítóan fehér. *Pongyola* ingnek lehet lehajtott gallérja, de különben igen magas gallér a kötelező. A nyakkendőnek élénken el kell tűnie az ing színétől; alapszíne a zsebkendő színének felel meg. A mellény teljesen eltűnt s ruganyos selyemöv pótolja. A csat özbörrel van bevonva és többnyire apró. A tiroli kalap, a melyet *Morés*-kalapnak hívnak, továbbá a fehér *Marchand*-kalap, a melynek széles karimája lehajtható, nagyon »chante clair«. Új a háziöltözék, a mely selyemvászorból készült és

hiszen az álom rendszerint a valónak megfordított mása — mondta mosolyt erőltetve *Greta*. Azt a kiáltást pedig, melyet hallani véltél, magad hallattad. Majd lámpát gyújtok s akkor vége lesz ennek az éjjeli látománynak. Ne is gondolj tovább rá. Kissé beszélgetünk még s ha majd véred lecsendesedik, akkor aludni fogsz. Az éj hátralevő részében kipihenheted magad. Holnap új erőre van szükséged.

— Holnap? Bár sohasem virradna rám az a nap — mondta a hajós s nyugodtan nézte, hogy felesége lámpát gyújt s a konyhából vizet hoz. Egy pohárral megivott belőle, aztán felkelt s öltözködni kezdett.

— Mit akarsz tenni? — kérdezte *Greta*.

— Nem tudom. Annyi bizonyos, hogy nem bírok tovább aludni. Majd rövid szünet után hozzátette:

— S te azt hiszed, hogy ez álom volt csupán?

— Mi lenne más?

— Tegnap és ma ismét?

Greta némán bámult a férjére; nem értette annak különös viselkedését. Azt beismerte ő is, hogy az álom borzasztó volt s hogy minden stavói emberre mély benyomást tett volna, de hogy férje, ki eddig hirből sem tudta, hogy mi az a félelem, ilyen nagymérvben megijedjen, az előtte érthetetlennek látszott.

Knuth eközben felöltözködött s fejét tenyerébe hajtva, mélyen gondolatokba merülten tekintett maga elé, nem is ügyelt feleségére, ki még mindig szeretetteljes szavakkal igyekezett őt megnyugtatni. *Knuth* feltűnően bús és zavart volta végre aggodalmat keltett az asszonyban, azt hitte, hogy férje beteg s kisietett a konyhába, hogy a hajósnak

lokáról az alálógó hajfűrtöket s keblére szoritotta annak fejét.

— Kérlek *Knuth* beszélj, mi bajod van. Így még nem láttalak. Te beteg vagy?! Fejed izzó a láztól, míg testedet a hideg borzongatja. Azt mondád álom volt? Ne nézz hát kérlek ilyen mereven, hiszen halálra rémülök.

A hajós hallgatott s mélyebben rejtette fejét felesége ölébe.

— Beszélj *Knuth*! Az égre kérlek beszélj! — esengett az asszony — milyen álom lehetett az, mely téged annyira megijeszt.

— A hajó és legénység elveszett! . . . A hatalmas árbocok mint gyöngye lécek pozdorjává törtek . . . még mindig fülemben cseng a haldoklók rémes segélykiáltása, hallom a hajóbordák félelmes recsegését, mely örjítően hat minden hajóemberre, ki életében már viharzó tengeren hányódó hajót látott. Halál és pusztulás mindenfelé.

— Ember te félre beszélsz! Ki halt meg, mi pusztult el? Térj magadhoz, hiszen itthon vagy.

A hajós felemelte fejét, sajtósárga arckifejezéssel kitekintett a holdvilágos éjbe, aztán az ablakon keresztül kezével a kikötő felé mutatott.

— Ott — a »Stavó reménye« pusztult el. Ne kétkedj *Greta* a szavaimban. Ébren vagyok s észnél, akár csak te. Hallgass meg, aztán nevedd ki, ha nem adsz hitelt a szavaimnak. Már aludtam, hogy meddig, azt nem tudom, Ekkor egy láthatatlan erő arra készítetett, hogy fölüljek ágyamban. Valami belső erő volt, láthatlan, érezhetlen s mégis hatalmas. Nyitott szemekkel ültem fel, ébren voltam, mert egyenként megismertem a szobában

virágos mintázatu. A bal melső zsebet kívül barna selyemmonogrammmal díszíti. Társaságban is viselhető ez az öltözék. Reggel rózsaszín battiszt hálókötös viselhető, egyszínű battiszt béléssel, nyitott, széles gallérral.

— **(Temetés.)** Ma délután félhat órákor temették el *Wachauer* Károly városi törvényhatósági bizottsági tagot a szigeti országot 34-ik számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. A temetésen *Majorossy* Imre polgármester vezetése alatt a városi képviselőtestület és tisztikar tagjai, a pécsi Ipartestület, a Nemzeti Kaszinó, Polgári Kaszinó és Katholikus Kör képviselői s a pécsi kereskedelmi és iparkamara tagjai is megjelentek. Ott voltak *Troll* Ferenc, választott püspök, *Magenheim* József belvárosi plébános, *Vaniss* Sándor főszolgabíró, *Forray* Valér tb. főszolgabíró, *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány s igen sokan városunk előkelőségei közül. A veterán-egylet *Donner* József elnök vezetése alatt vonult ki a temetésre s zenekara gyászduldozókat játszott. A koszorukat külön kocsi vitte a gyászkocsi előtt s a koporsón az Ipartestület és a család koszorúi voltak. Így kísérté utolsó útján az impozans részvét az elhunytat, kiért az engesztelő szent misét holnap (szerdán) 9 órákor tartják a belvárosi plébánia templomban.

— **(Tanítók lelkigyakorlata.)** A pécsi püspöki tanító-képzőintézetben tegnap kezdődtek a pécs megyei tanítók lelkigyakorlatai. Összesen 58 vidéki tanító vesz részt a lelkigyakorlatokon páter *Flódung* jezsuita lelkész vezetése alatt. A lelkigyakorlatok pénteken végződnek be.

— **(Szöktetés automobilon.)** Az automobil immár teljesen bevált, tanúság erre az a pikáns hírecske, amelyet egy berlini lap közölt. Egy ottani gyáros 18 éves lánya leg-

szívesebben G. mérnök udvarlását fogadta, de a szülők annál inkább haragudtak a mérnökre, a kit alaposan ki is kosaroztak. És mi lett ennek a vége? Az, hogy a mérnök a minap kölcsön kérte egyik barátja automobilját egy kis kirándulásra. A vasutban nem bíztak, mert a szerelmes mérnök ideálját már egy ízben megszóktette, de a kegyetlen apa még idő előtt elcsipte őket. Most tehát az automobil avatták föl szerelmi fészékké — a kocsi vidáman el is robogott velük. Napokon át mit sem tudtak róluk, míg nem a mérnök barátjával közölte, hogy legyen szives, vitesse el az automobilját Stettinből, honnan ők tovább menekültek, — s most talán már épen a Margitszigeten turbékolnak.

— **(Uj misés papok.)** *Földes* Dezső, ujonnan felszentelt áldozár a jövő szombaton a közpórház kápolnájában mondja első miséjét. *Lajos* Gyula Németbolyban és *Jakab* Béla Nádasdon a jövő vasárnap tartják ujmiséjüket.

— **(Uj emberfaj.)** Nem kisebb dologról, mint egy új emberfaj fölfedezéséről ír egy amerikai lap. Kaliforniában egy nagy üregben két mumiát találtak óriási kövek mögött. Az egyik asszony, a másik gyerek. Az asszony termete körülbelül harmadfél méter magas; haja, foga épségben maradt. A tudósok azt mondják, hogy a meglevő, ismert emberfajok egyikéhez sem tartozik. Különösen a lábak fölött vitatkoztak sokat, a mely derékszög alakban török meg a saroknál s óriási négyszöget alkot egyforma ujjával. Ez a lábforma ismeretes a tudósok előtt; valamikor élt Amerikában egy ilyen óriási lábú emberfaj, ezelőtt körülbelül 11 ezer esztendővel.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

⊙ **A Nemzeti Zenedében** a növendékek beiratása f. évi augusztus hó 30-dikától bezárólag szeptember hó 5-dikéig az intézet helyiségében (Budapest, IV., Ujvilág-utca 14. sz.) naponként délelőtt 9—12 óráig történik. Ezen időn túl csakis külön igazgatói engedély alapján naponként délután 3—5 óráig. Mindkét nembeli növendékek fölvetetnek az ének, zongora, orgona, cimbalom, hárfá, az összes vonós- és fuvó-hangszerek, továbbá az összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és esztetikai tanszakokba, a vonósnégyes- és zenekari iskolába, valamint az egyházi zene és lythurgiai tanszakokba. Beiratási díj 6 frt.

○ **Görög műemlékek föltámasztása.** — Az archaikus görög művészetnek legszebb emléke a Krithias és Nesiothes-féle szoborcsoport. A műalkotásnak történeti a tárgya. A hősök emlékét házi szerekben is őrizték képekben az atheneiek. Egy antik edény rajza (a Würzburgi egyetem tulajdonában) Hipparchis megölését ábrázolja. A zsarnok-ölők szobra s a würzburgi edényrajz hű reprodukciójában jelent meg a Nagy Képes Világtörténet 34-ik füzetében. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes fél-

levő tárgyakat. A hold éppen úgy, mint most, halványan bevilágított az ablakon, sugarai zöldes fénybe borították Károlyka bölcsőjét. A következő pillanatban úgy láttam, mintha a láthatatlan kéz széttolta volna szobácskánk falait s én kitekintettem a falra s elláttam egészen a kikötőig. Egyidejűleg hatalmas szélvész kerekedett s én egész tisztán hallottam, hogy a tenger felkorbácsolt habjai sísteregve, dőrejszerűen csapkodják a tengerbe nyúló sziklákat. Csodálkoztam ezen a hirtelen támadt zivataron, mert emlékeztem, hogy hiszen még néhány pillanattal ezelőtt a most sötét felhaborított égboltról a holdvilág tekintett alá. Fel akartam kelni, hogy az ablaktáblákat betegyeim, de az a láthatatlan kéz arra kényszerített, hogy ülve maradjak s szemeim szakadatlanul a Skaking-i szirtre irányozzam, hol legjobban dühöngött a vihar s legsebebb volt az örvény. S ekkor egy óriási hajót pillantottam meg a háborgó hullámokon. Árbocai szerte voltak törve, vitorláit foszlányokban lógtak alá s bordáinak festése alól kilátszott a bezuzott hajóoldal nyers fája. Kormányára már nem volt. A hullámok egyre sűrűbben s sűrűbben mosták a hajó fedélzetét s a kormánytalan hajóroncs, melylyel könnyű lapdaként játszották a hullámok borzalmas játékukat, mindjobban közeledett felém. Nehány másodperc alatt oly közel jutott a hajó a Skaking-i szirtre, hogy nemcsak a hajót, hanem a rajta levő embereket is felismerhettem, kik a halálfélelem kölcsönözve erővel kapaszkodtak meg a hajókötelekben. Kiáltani akartam, de hangomtól megfosztott az a láthatatlan kéz. A hajón volt emberek mindannyian felém fordították halál-sápadt arcukat, s oly szemrehányólag tekintettek rám,

mintha én lennék vesztüknek okozója. A hajó három árbocos volt: a »Stavó reménye.«

— Oh! Mily borzalmas álom! — kiáltotta Greta.

A hajós nem hallotta felesége közbeszólását, hanem még egyre az ablakon bámult ki, mintha még mindig látná a habokkal küzdő hajót.

— A kormány helyén — folytatta — Harding Henrik állott s dacos mosolylyal tekintett a zúgó hullámokba, mintha rettentetlen bátorságát a közeledő halál méltósága sem tudná megfélemlíteni s a többiek is közös elhatározással megállottak helyüket a kapitány mellett, mint ez a stavói hajósokhoz illik, — csupán egy közülök sirt s ez úgy fájt nekem, mintha kést döftek volna szívembe. A többiek az egyik megmaradt árboc darabhoz kötötték, nehogy a fedélzetet mind sűrűbben elborító hullámok magukkal ragadják. Persze, hiszen ő még olyan fiatal s gyenge, a szegény Jens Perssen!

— Jens Perssen itthon maradt — szólt közbe megkönnyebbült lélekzettel Greta.

Knuth komoran csóválta fejét.

— Ő is ott volt a fedélzeten s könnyei szakadatlanul hullottak alá. Volt is oka sirni, hiszen nem láthatta többé viszont öreg édes anyját! Szívemet kimondhatlan fájdalom marcangolta eme irtózatossággal látásra... még hallottam azt a velőtrázó segélykiáltást, amit a hajó személyzete hallatott, midőn a hajó recsegve Skaking-i szirtnek rontott... aztán egy pillanatra elsötétedett minden: én felébredtem!

— Hála az égnek, a rossz álomnak vége van és bizonyára szerencsés utazást jelent a számodra, mert

börkötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

○ **Tiszayék Egerben.** *Tiszay* Dezső pécsi szintársulata jelenleg Egerben működik a közönség élénk pártolása mellett. Legutóbb Bánk bán került színre *Bakó* László, a Nemzeti Színház tagjának vendégszereplésével. Bakót a közönség elhalmozta a tetszésnyilvánítás minden jelével. Mellette igen nagy tetszést aratott *Sebestyén* Géza, a társulat kitünő jellemszínésze, aki ez idén végezte az országos színiakadémiát és már is a társulat legkiválóbb drámai színésze. *Petur* bán szerepében átgondolt, erőteljes alakítást produkált. *Jeseenszky* Irén (Melinda), *Ágh* Ilona (Gertrudis), *Baróti* Irma (Izidora) és *Német* János (Tiborc) szintén nagy sikert arattak.

○ **Somogyi társulata Kaposvárott.** *Somogyi* Károly szinigazgató társulata Balatonfüredről, ahol a nyarat töltötte, Kaposvárra érkezett. Előadásait az állandó nyári szinkörben a Gyurkovics-lányokkal kezdte meg.

Törvénykezés.

§ **Rablógyilkos menyasszony.** Többször irtunk már a mohácsi illetőségű *Komlóssy* Róza szörnyű bűnéről. A huszesztendős leány meggyilkolta gazdaaszonyát s házat kirabolta. Aztán új ruhába öltözködött s elment az esküvőjére a templomba. A csendőrök az oltár előtt tartóztatták le, onnan vitték a tömlőcbe. Az eszéki törvényszék kötélhalálra ítélte az elvetemült teremtést s ezt az ítéletet megerősítette a zágrabi hétszemélyes tabla is. A király azonban megkegyelmezett neki s büntetését huszesztendői feyházra változtatta át. A rablógyilkos leányt ma szállították el Eszékről Zágrábba a feyházba. Itt nagy tömeg várta megérkezését. A csendőrök kocsin vitték a feyház felé. Utközben bucsusokkal találkozott. A szent ének hallatára zokogni kezdett a leány s térdre esve imádkozott. A csendőrök nem háborgattak imájában, csak akkor figyelmeztették, mikor a bucsusok elhaladtak.

T a n ü g y.

)(**Áthelyezett tanító.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Krenn* Mihály cserdi községi tanítót kántortanítói minőségben Somogy-Szent Lászlóra helyezte át.

)(**A mohácsi polgári iskola új tanítója.** *Kerner* Robert elemi iskolai tanítót a vallás- és közoktatásügyi miniszter az 1899—1900-ik tanévre a mohácsi állami polgári fiúiskolánál az énektanítással megbízta.

)(**Magánvizsgálatok Mohácson.** Az iskolaév megnyitásakor tartatni szokott magánvizsgálatok a mohácsi állami polgári iskolában f. é. szeptember hó 1-én (írásbeli) és 2-án (szóbeli) tartatik meg.

)(**A városi vincellér-iskola f. évi záróvizsgálója** a városi vincellér-iskola tantermében (Ágota-utca 1. sz.) e hó 26-án délelőtt 8—12 óráig fog megtartatni, melyre, miután a vizsga nyilvános jellegű, érdeklődőket is szívesen lát az iskola igazgatósága.

)(**Tanítók gyűlése.** Az Országos Tanító-Egyesület most tartotta évi közgyűlését Budapesten. A gyűlésen Pécsről *Schmiedt* Boldizsár és *Schneider* István felügyelő-igazgató vettek részt. *Schneider* Istvánt beválasztották az egyesület alelnökei közé is.

)(**Beiratások a tanító-képző intézetbe.** Az 1899/900-iki iskolai évre a pécsi püspöki tanítóképző-intézetbe való beiratások f. évi szeptember hó 1-én lesznek délelőtti 8 órakor a tanítóképző hivatalos helyiségében; — szept. 2-án pedig a gyakorlóiskolába történik a fölvétel délelőtti 8 órától 12-ig. Az 1868. XXXVIII. t.-cikk alapján a képző-intézetbe olyan épített növendékek vétetnek föl, kik a 15 évet már meghaladták s az anyanyelv, számvetés és földrajz ismeretében s a történelemben legalább annyi jártassággal bírnak, a mennyit a gimnázium, reál- vagy polgári négy alsó osztályában tanítanak s ezt vagy nyilvános iskolai bizonyítvánnyal, vagy sikeres fölvételi vizsgálatokkal igazolni tartoznak. A fölvételhez szükséges a keresztlevél, orvosi és erkölcsi bizonyítvány; amabban igazolandó az is, hogy az illető trahomamentes, és szálásadói sincsenek e veszedelmes betegségtől megtámadva. A beiratkozásnál minden növendék szülői kíséretében tartozik megjelenni és lakást csak megbízható helyen, az igazgató előleges beleegyezésével fogadhat. A fölvételi vizsgálatok írásbeli része f. évi szept. 4-én, a szóbeli 5-én — mindig reggeli 8 órakor kezdődik. — Beiratási díj 7 frt 50 kr. — A fölvételi vizsgálatok díja 10 frt, a magánvizsgálatoké osztályonként 20 frt 15 kr. — A gyakorló iskolába való fölvételhez szükségesek: a keresztlevél és himlő ellen való beoltásról szóló bizonyítvány. A gyakorlóiskolások havonként 2 frtot, tíz hónapra 20 forint tandíjat fizetnek, mely összegnek fele 10 forint a beiratáskor, másik fele február 1-én, mindig az igazgatónál fizetendő le. Ezenkívül az értesítőre, a tanítói nyugdíj- és gyámalapra 50 krajcárt fizet minden növendék.

Közgazdaság.

□ **Szőlősgazdák figyelmébe.** Pécs város tanácsa ma a következő hirdetményt bocsátotta ki: »Az állami italmérési jövedékre vonatkozó 1888. évi XXXV. és 1890. évi XXXVI. törvénycikk módosításáról szóló 1892. évi XV. t.-c. 3 §-a szerint nyílt községekben azok a szőlősgazdák, kik szeszes italok kimérésével, vagy kis mértékben való elrusításával nem foglalkoznak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy saját termésü boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében ezentul is csak a régebben fennállott fogyasztási adónak megfelelő részt fizetik; mihez képest felhivatnak azok a szőlősgazdák, a kik a jelzett kedvezményre igényt tartanak: hogy ebbeli igényöket folyó évi szeptember hó 25-ig, legkésőbb azonban a szüret megkezdéseig, a városi fogyasztási adóhivatalnál, Széchenyi-tér 12. sz. a. földszint balra, szóbelileg okvetlen jelentsék be. Ezen szóbeli bejelentésről a bejelentő igazolványt kap.

A bejelentésnek tartalmaznia kell egyezsersmind a bejelentő lakhelyét, házsámát, a családtagok számát, a szőlőbirtok terjedelmét holdakban, a házi fogyasztásban felhasznált bor évi átlagos mennyiségét hektóliterekben, a folyó évi remélhető termést hektóliterekben, a házi fogyasztásra és nagyban vagy 56 litert tevő mennyiségben való eladásra szánt bor mennyiségét hektóliterekben.

Ennek kapcsán még a következők hoztatnak szoros mihez tartás végett a közönség tudomására:

Az ideai bortermés mindjárt a préselés befejeztével a városi fogyasztási adóhivatalnál okvetlenül pontosan bejelentendő.

Az általános pincevizsgálat alkalmával talált, a városi adóhivatalnál be nem jelentett bor, must vagy szőlőcefre, mint a város határába bejelentés nélkül behozott fogyasztási cikk fog tekintetni és az, kinél találtatott, tennytől eljárás alá fog vonatni.

A bejelentési igazolványok a pinceszemle alkalmával felmutatandók.

A borok beszállítása, átvitele egyik pincéből a másikba, a bornak átengedése (eladás, cserélés útján stb.) vagy pedig annak kivitele a városból legalább is hat órával a bornak a pincéből elhordása előtt a fogyasztási adóhivatalnál annál is inkább bejelentendő, mert a későbbi pincevizsgálat alkalmával a hiányzó bormennyiség után a fogyasztási adó kötelezettek pótlólagos fogyasztási adó fizetésére kötelezteni fognának.

A felsorolt bejelentési kötelezettségnek elmulasztása, ugy a felvétel és ellenőrzés akadályozása eseteiben a törvény büntető határozatai teljes szíjjal fognak alkalmazásba vétetni.

Ezzel kapcsolatosan értesíti a szőlőbirtokosok, szőlőtermelők ugy magánosokat, hogy a szüreti idő alatt, illetőleg a szüretet követő legkésőbb 3 nap alatt nemcsak a bortermés, hanem egyszersmind a szőlőtörköly is felvétetni fog, — melyre nézve a város Tanácsa figyelmezteti a fentnevezetteket, miszerint az 1893. évi XXIII. t. c., ugy az 53.850/97. számú magas rendelet rendelkezéseire képest a törköly törkölybor készítésében csak egy izben használható fel, továbbá tilos a természetes bornak törkölyborral vagy gyümölcsborral való összekeverése (összeházasítása) is.

Egyszersmind figyelmeztetnek az érdekeltek arra is, hogy a ki a fenti tiltott módon készített vagy kezelt bort forgalomba hozza vagy eladja, az a fenti törv.-cikk értelmében 300 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik, a ki pedig a bort maga vizezi, vagy más tiltott anyagokkal kezeli, vagy a természetes bort törkölyborral vagy gyümölcsborral összekeveri, az mint mesterséges-bor készítője, 300 frtig terjedhető pénzbüntetéssel és ezen felül még 2 hónapig terjedhető elzárással büntetetik. Ezenfelül az illetőktől a tiltott módon kezelt bor még el is koboztatik.

□ **A mezőgazdasági szeszfőzdék.** A földmívelésügyi miniszter a hivatalos lap tegnapelőtti számában a következőket tette közzé: Azoknak tájékoztatása céljából, kik az 1899—1900-iki termelési időszakban új mezőgazdasági szeszfőzdet üzembe helyezni szándékoznak, igényt jelentenek be az iránt, hogy az illető szeszfőzde a kisebbik adótétel mellett termelhető alkoholból részesíttessék, közhírré tétetik, hogy 1899. évi XXII. törvénycikk 1 §-ának rendelkezései szerint az 1899—1900-iki szesztermelési időszakban ujonnan keletkező mezőgazd. szeszfőzdek kontingentálására igénybe vehető 13.941 hektoliternyi alkoholmennyiségnek az említett törvény 4. § a III. pontjában foglalt rendelkezések szerinti felosztása megtörtént és a felosztás eredménye szerint az egy-egy igénylő új mezőgazdasági szeszfőzde részére kijutott törzskontingens legnagyobb mennyisége 170 hektólitert tesz.

□ **Vámilleték a jövő hóra.** A vámilleték ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1899. évi szeptember hó tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapítottatott meg.

TÁVIRATOK.

— **Labori már megjelent.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Labori védőügyvéd ma már megjelent a rennesi haditörvényszék tárgyalásánál. Nagy óvációval fogadták; Dreyfus meghatottan kezét fogott vele, Jouast elnök melegen üdvözölte, mire Labori köszönetét fejezte ki.

— **Packázás a köztársasággal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Millevoye és Gervaise képviselők azzal a kérelemmel fordultak Waldeck-Rousseau miniszterelnökhöz, hogy a körülzárt Guerinhez szabadon bemehessenek s vizet és élelmi szereket vihessenek be neki és társainak. A kérelmet természetesen elutasították.

— **Uj képviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bethleni választókerületben az elhunyt Fejérváry Károly helyébe egyhangulag Bethlen Balint grófot választották meg képviselővé.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. augusztus 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.74; októberre: 8.46. — Tengeri: 4.74. — Kozs: 5.70. — Zab: 5.26.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 386.20. — Magyar hitelrészvény: 392. — Államvasut: 350.50.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

21774. sz.

Alisp. 1899.

Versenytárgyalási hirdetmény!

A törvényhatósági közutak műtárgyain a folyó évben szükséges kisebb-nagyobb helyreállításokra 6414 frt 87 kr. költséggel előirányzott munkálatok biztosítása iránt

1899. évi aug. hó 29-én d. e. 1/2 11 órakor hivatalos helyiségemben zárt ajánlatok útján **versenytárgyalást** tartok.

Felhivom vállalkozni óhajtókat, hogy 1 koronás bélyeggel ellátandó szabályszerű ajánlataikat, melyekben az árendemény, esetleg árfelemelés százalékokban betűkkel és számokkal kiírandó, az előirányzott költség összeg után számított 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve legkésőbb a versenytárgyalás kezdetéig **Koszits Kamill vm. főjegyzőnél** (székház, I. em.) adják be.

Az építési munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órákban betekintheők.

Pécs, 1899. évi aug. hó 21-én.

Tormai Károly s. k.

Baranyavármegye alispánja.

21.775. szám.

Alisp. 1899.

Versenytárgyalási hirdetmény!

A siklós—trinitási törvényhatósági közút megrongált szakaszainak helyreállítására, valamint ez utnak a villány—vaiszlói—bogdásai törvényhatósági közuttal való csatlakozásánál fennálló régi és szűknek bizonyult **boltozott átvezetőnek vasgerendás hiddá leendő átalakítására 3491 frt 89 kr.** költséggel előirányzott **munkálatok** biztosítása iránt

1899. évi augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor

hivatalos helyiségemben zárt ajánlatok útján **versenytárgyalást** tartok.

Felhivom vállalkozni óhajtókat, hogy 1 koronás bélyeggel ellátandó sajátkezűleg aláírt szabályszerű ajánlataikat, melyekben az árendemény, esetleg árfelemelés százalékokban betűkkel és számokkal kiírandó, az előirányzott költségösszeg után számított 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve, legkésőbb a versenytárgyalás kezdetéig **Koszits Kamill vmegyei főjegyzőnél** (székház, I. emelet) adják be.

Az építési munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órákban betekintheők.

Pécs, 1899. évi augusztus hó 21-én.

Tormai Károly s. k.

Baranyavármegye alispánja.

Ad. 6018. sz.

1899.

HIRDETMEYNY.

A pécsvárad kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság 1899. évi július hó 11-én 6018. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Óbánya** községre vonatkozólag az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t.-cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba téve, a nevezett községben a helyszini eljárás és pedig az 1891 : XVI. t.-cz. 9. §. értelmében első sorban az azonosítás **1899. évi szeptember hó 20-án** és ennek befejeztével a további bizottsági eljárás fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak :

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel ;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírára az 1886 : XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek ; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Dr. Luchkovitz Gábor kir. albiró hely.

Szikrai Odo

kir. albiró.

Dely Lajos

betétszerkesztő s tlkvvezető.